בס"ד

לֶחֶם הַפָּנִים שֶׁל הָאָנוֹס הַצָּפְתִי

כיתות א' - תצווה תשע"ד

"תלמוד תורה" כלל חסידי

מודיעין עילית

אֶחָד הָאֲנוּסִים בִּתְקוּפַת הָאִינְקְוִיזִיצְיָה הִצְלִיחַ לְהִמָּלֵט מִפּוֹרְטוּגַל וְהִגִּיעַ לְצָפַת שֶׁבַּגָּלִיל. מִיָּד בְּבוֹאוֹ לְצָפַת הִזְדַּמֵּן הָאִישׁ לִדְרָשָׁתוֹ שֶׁל הָרַב, וְהַדְּרָשָׁה - עָסְקָה בְּלֶחֶם הַפָּנִים, שֶׁהָיָה בַּמִּקְדָּשׁ מִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ.
וְהִסְבִּיר בְּטוּב טַעַם אֶת מַעֲלָתָהּ וְחַשִּׁיבוּתָהּ לִפְנֵי ה' וְעַל הַנֵּס שֶׁהַלֶּחֶם נִשְׁאַר חַם וְטָרִי בְּמֶשֶׁךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ כִּבְיוֹם אַפְיָיתוֹ.
בְּתֹם הַדְּרָשָׁה שָׁב הָאָנוּס לְבֵיתוֹ וּבְתֹם לֵב צִוָּה עַל אִשְׁתּוֹ, כִּי מִדֵּי שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ, בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי, תָּכִין שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת לֶחֶם, עֲשׂוּיוֹת קֶמַח הַמְנֻפֶּה שְׁלֹשָׁה עֶשָׂר פְּעָמִים. אֶת הַבָּצֵק עָלֶיהָ לָלוּשׁ בְּטָהֳרָה - כָּךְ אָמַר - וְלֶאֱפוֹת הֵיטֵב בְּתַנּוּר בֵּיתָם. זֹאת, מִשּׁוּם שֶׁרְצוֹנוֹ לְהַקְרִיב אֶת הַלֶּחֶם לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּפִי שֶׁהָיָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
בְּצֵיְתָנוּת מִלְאָה הָאִשָּׁה אֶת הַבַּקָּשָׁה. מִדֵּי יוֹם שִׁשִּׁי הָיְתָה אוֹפָה - עַל פִּי הוֹרָאוֹתָיו הַמְדֻיָּקוֹת שֶׁל בַּעֲלָהּ - שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת לֶחֶם. הַבַּעַל נוֹטֵל הָיָה אֶת הַכִּכָּרוֹת אֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת, שָׁם הִתְפַּלֵּל וְהִתְחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם, שֶׁיְקַבֵּל אֶת לַחֲמוֹ בְּרָצוֹן. וּבְתֹם תְּפִלָּתוֹ - הָיָה יוֹצֵא אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וּמוֹתִיר אַחֲרָיו אֶת שְׁתֵּי הַכִּכָּרוֹת.
לְשַׁמָּשׁ בֵּית הַכְּנֶסֶת נְכוֹנָה מַתָּנָה מִדֵּי שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ: בְּכָל יוֹם שִׁשִּׁי הָיָה מוֹצֵא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת לֶחֶם טְרִיּוֹת וְנִיחוֹחִיּוֹת. מִי הֵבִיא אֶת
הַכִּכָּרוֹת - זֹאת לֹא יָדַע. אַף לֹא טָרַח לְבָרֵר. שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב הָיָה נוֹטֵל אֶת שְׁתֵּי הַכִּכָּרוֹת לְבֵיתוֹ וּמְעַנֵּג אֶת שַׁבָּתוֹ.

שַׁמָּשׁ בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּבֵיתוֹ בשב"ק

לְעֵת עֶרֶב הָיָה אוֹתוֹ אָנוּס שָׁב לְבֵית הַכְּנֶסֶת, - וְכַמּוּבָן אֶת שְׁתֵּי כִּכָּרוֹתָיו לֹא מָצָא. שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מִלְאָה אֶת לִבּוֹ. וְכָךְ הָיָה מְסַפֵּר לְאִשְׁתּוֹ: "הַשָּׁבַח לַהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא בָּזָה אֶת עֲנוּתִי וְקִבֵּל אֶת לַחְמִי וְאַף אֲכָלוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַם וְטָרִי. וְאִם כָּךְ, עָלַיִךְ לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַקְפִּיד עַל הַכָּנָתוֹ עֲשָׂרֶת מוֹנִים. הֵן חוֹבָה עָלֵינוּ לְגָרוֹם לֶאֱלוֹקֵינוּ נַחַת רוּחַ!".

כָּךְ נָהֲגוּ הָאָנוּס וְאִשְׁתּוֹ לְטַרְחַ בַּאֲפִיַּת הַלֶּחֶם וּלְהָבִיאוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת מִדֵּי שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ.

וְהִנֵּה, בְּאֶחָד מֵעַרְבֵי הַשַּׁבָּתוֹת, בָּא הָרַב אֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת וְנִצַּב עַל הַבָּמָה כְּדֵי לְהִתְכּוֹנֵן לַדְּרָשָׁה שֶׁאָמוּר הוּא לָשֵׂאת בְּיוֹם הַמָּחֳרָת, יוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ.

עוֹדֶנּוּ עוֹמֵד שָׁם - וְאֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת נִכְנַס הָאָנוּס וּבְיָדָיו שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת לֶחֶם, כְּמִנְהָגוֹ. הִנִּיחַ אֶת הַלֶּחֶם וְהֵחֵל שׁוֹטֵחַ אֶת דְּבָרֵי תַּחֲנוּנָיו, בְּלִי לְהַרְגִּישׁ בָּרַב, הַנִּצָּב עַל הַבָּמָה.

וְהָרַב - הוּא עָקֵב אַחַר מַעֲשֵׂי הָאָנוּס. בָּרֶגַע הָרִאשׁוֹן נִדְהַם לְמַרְאֵה עֵינָיו, אַךְ מִיָּד הִתְעַשֵּׁת וְהֵחֵל גּוֹעֵר בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת: "שׁוֹטֶה שֶׁכָּמוֹךָ! כְּלוּם הַשֵּׁם אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה? בְּוַדַּאי הַשֵּׁמֶשׁ הוּא שֶׁלּוֹקֵחַ אֶת לַחְמְךָ, וְאַתָּה בְּתִמִּימוּתְךָ - מַאֲמִין שֶׁהַשֵּׁם מְקַבְּלוֹ! הֵן זֶהוּ חֵטְא כָּבֵד מִנְּשׂוֹא לְיַחֵס גַּשְׁמִיּוּת לַהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ!!".

לֹא הִסְפִּיק הָרַב לְסַיֵּם אֶת דִּבְרֵי גַּעֲרָתוֹ, וְאֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת נִכְנַס הַשַּׁמָּשׁ. כְּהֶרְגְּלוֹ מִדֵּי שָׁבוּעַ, בָּא בְּשָׁעָה הַקְּבוּעָה לִיטוֹל אֶת שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת הַלֶּחֶם הַטְּרִיוֹת... נִגַּשׁ אֵפוֹא לִטוֹל אֶת הַכִּכָּרוֹת. וְגַעֲרוֹתָיו שֶׁל הָרַב הִשִּׂיגוּ גַּם אוֹתוֹ: "אַתָּה, הַשַּׁמָּשׁ, תֵּן תּוֹדָה לְאִישׁ זֶה, שֶׁהֵבִיא לְךָ מִדֵּי יוֹם שִׁשִּׁי שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת לֶחֶם טְרִיוֹת!".

"תּוֹדָה! תּוֹדָה!" מִלְמֵל הַשַּׁמָּשׁ, לְלֹא בּוּשָׁה אוֹ מְבוּכָה.

הָרַב בְּדַרְשָׁתוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת

מַבָּט אֶחָד לְעֵבֶר הָאָנוּס גִּלָּה לָרַב וְלַשַּׁמָּשׁ כִּי פָּנָיו חָפוּ וְעֵינָיו הֵחֵלוּ זוֹלְגוֹת דְּמָעוֹת. "יִמְחַל נָא לִי הָרַב עַל טָעוּתִי", הִתְחַנֵּן הָאִישׁ. "לֹא הֵבַנְתִּי אֶת הַדְּרָשָׁה בִּדְבַר לֶחֶם הַפָּנִים... מִצָּוָה הִתְכַּוַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת - וְהִנֵּה, עֲבֵרָה חֲמוּרָה עָבַרְתִּי"...

עוֹדֶנּוּ בּוֹכֶה בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ, וְאֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת נִכְנַס אָדָם נוֹסָף: הָיָה זֶה שָׁלִיחַ מֵעִם הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ. פָּנָה הַשָּׁלִיחַ אֶל הָרַב וְכָךְ אָמַר לוֹ: "שׁוּב לְבֵיתְךָ וֶאֱמֹר לִבְנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ כִּי בְּיוֹם הַמָּחָר, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁבָּהּ הִתְכּוֹנַנְתָּ לִדְרֹשׁ אֶת דְּרָשָׁתְךָ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת - מוֹת תָּמוּת! כְּבָר הֻכְרַז עַל כָּךְ לְמַעְלָה, בַּשָּׁמַיִם!"

נִבְהַל הָרַב לְמִשְׁמַע הַבְּשׂוֹרָה הָרָעָה. חִישׁ מַהֵר נָשָׂאוּהוּ רַגְלָיו אֶל הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ. "מֶה חָטָאתִי שֶׁכָּךְ בָּאָה לִי?" שָׁאַל בְּקוֹל נִכְנַע.

הֵשִׁיבוֹ הָאֲר"י: "כֵּיוָן שֶׁבִּטַּלְתָּ נַחַת רוּחַ שֶׁהָיְתָה לַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא - נִגְזַר עָלֶיךָ כָּזֹאת. דַּע לְךָ, כִּי מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא נִגְרְמָה לְמַלְכּוֹ שֶׁל עוֹלָם נַחַת רוּחַ כְּפִי שֶׁגָּרְמוּ לוֹ מַעֲשָׂיו הַתְּמִימִים שֶׁל הָאָנוּס הַזֶּה, בְּהָבִיאוֹ אֶת שְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְסָבְרוֹ שֶׁהַשֵּׁם קִבֵּלָם. עַל שׁוּם שֶׁאַתָּה גָּרַמְתָּ לוֹ לְהַפְסִיק לְהָבִיאָם - נִגְזְרָה עָלֶיךָ מִיתָה, וְאֵין כָּל פֶּתַח שֶׁל תִּקְוָה לְהַצָּלָה!".

עָצוּב וּמְתֻיָּסֵר שָׁב הָרַב לְבֵיתוֹ וְהוֹדִיעַ לִבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ אֶת דִּבְרֵי הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ.

וְאָכֵן, בְּיוֹם הַמָּחֳרָת - הוּא יוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ - בְּשָׁעָה שֶׁאָמוּר הָיָה לִדְרֹשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, הֵשִׁיב הָרַב אֶת נִשְׁמָתוֹ לְיוֹצְרָהּ.

מְקוֹם קְבוּרָתוֹ שֶׁל הָרַב

